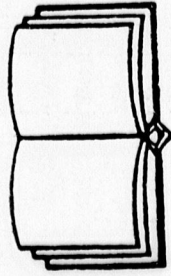

GYERMEK IRJA

GYERMEKNEK.

A SZEGÉNY ASSZONY GYERMEKE, MEG A GAZDAG ASSZONY GYERMEKE.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény asszony, meg egy gazdag asszony. A szegény asszonynak volt egy leánya és azt úgy hívták, hogy leuka. A gazdag asszony gyermekét meg Erzsike-nek hívták. Leuka és Erzsike egy osztályban jártak. Sokszor megörült, hogy Erzsike nem hozott könyvet, mert rendetlen volt, de meg szegyelte huroolni a könyvet és a kis szerény leuka ilyenkor felajánlotta a saját könyvét. Egy más alkalommal Erzsike nem hozott tolltartót és froszert, leuka megint kölcsön adta a sajátját, de Erzsike azért ahelyett, hogy halás lett volna érte, csak ütötte-verte.

Szegény leuka csak állta ezt szó nélkül. A tanítónéni ezt mind szemmel kísérte és meg mondta a gyerekeknek, hogy aki nem hoz nagyon megbünteti. Harmadik alkalommal Erzsikének nem volt füzeté és leuka oda adta a magáét. A tanítónéni csak azt látta most, hogy leukanak nincs füzeté és megbüntette, leuka nagyon zokogott és engedelmet kért. Mivel most a tanítónéni nem látta, hogy leuka a magáét adta oda, azért nem engedett meg neki. Leuka erre még jobban kezdett sírni.

Erre Erzsike szívvel nagy változás történt. Az óra végen oda ment a tanítónénihez és azt mondta:

— Tanítónéni, nem leuka a hibás, hanem én. Mert leukanak jó füzeté van és nekem ide adta a füzetét, hogy inkább ő kapjon ki, mint az osztálytarsa.

A tanítónéni ezt mind végig hallgatta és nagyon megbánta, hogy megbüntette leukát, akinek ilyen jó füze volt. A tanítónéni hazaküldte a gyerekeket és sietve előre ment, hogy megelőzze leukát. Várt neki egy zacskó cukrot. — A papírra az volt rá írva: „Leukanak a jóságivűségért!”

Leuka még nem volt otthon, csak az édesanyja, meg az édesapja. A tanítónéni elmondta, hogy mi történt az iskolában és átadta a cukrot. Ezzel elment.

Nemsokára hazajött leuka. Mikor meglátta az asztalon a nagy zacskó cukrot, rajta arany betűvel az irást, nagyon megörült. Azonnal elment a tanítónénihez és megköszönte. Mikor hazament leuka, azt mondta az édesanyjának, meg az édesapjának:

— Édesanyám, meg édesapám, mivel szegények vagyunk, én elviszem ezt a cukrot a bolha és eladom.

leukanak a szülői helyeselték s ő el is vette a bolha. A bolha becsi megvette és leukanak egy esomé pénzt adott.

Mikor az Erzsike édesanyja megdulta, hogy mi történt, azonnal átment és sok pénzt adott leukanak, amígért olyan jó füze volt. Leukaék ettől fogva mindig gazdagodtak jó szívből és vágynál. Erzsike főbet 4e nem nézte volna leukát, hanem barátjánőjének fogadta.

Máig is élnek szeretetben boldogan...

újvárosi Sallay Marianna
11. b) oszt. gimn. tanuló.

Fejtörők.

A június 1-iki számunk rejtvényeinek megfejtését és a nyertesek névsorát június 15-iki számaunkban közöljük.

1.

árva
árva
árva

sír

Beküldte Szabó Emma 1. b) polg. isk. tanuló.

2.

kabát
1

lakó

Beküldte Pálka Blanka.

3.

x etnék
taní
szá

szá

Beküldte Barkó Marton és Irma

4.

S
z z
z z

ny

Beküldte Balogh László. Beküldte Szabó Honka.

si

h v
ag ag
ag ag

ag ag

Beküldte Hancz János.

8.

W R D ek

Gy 5 R L M

Beküldte Balogh Dudi (Dóczy).

10.

k r r r k
ó ó ó
ó ó ó

Beküldte Nagy Julianna II. b. polg. A május 25-iki számunkban közölt rejtvények megfejtése a következő: 1. Eger. — 2. Temetés. — 3. Az emberek nagyunketelkezők. 4. Szentes. — 5. Szenes ember. — 6. Tul vagyunk a veszedelmén. — 7. Párviadal.

Jutalmat nyertek:

1. Bösörmenyi Erzsóka IV. gimn. oszt. tanuló, könyvet.
2. Vágó Irén V. o. tan., könyvet.
3. Welber Zoltán, könyvet.
4. Uzonyi Mariska V. el. oszt. l. könyvet.
5. Rotschnek Ivan IV. el. oszt. l. könyvet.
6. Téglaesi Imre V. el. oszt. tan. (Halap), könyvet.
7. Kiss Zoltán I. oszt. reálisk. l. könyvet.
8. László Aranka IV. oszt. tan. könyvet.
9. Nagy Julianna II. b) polg. isk. tan. (Dóczy) könyvet.
10. Székely István II. el. oszt. l. könyvet.
11. Szabó László Ib. gimn. tan. könyvet.
12. Szilágyi Mucika II. o. polg. tan. könyvet.
13. Szegedy Irén II. o. polg. tan. könyvet. (Csillag Arthur, Piac u. 30. a. könyvkereskedő ajándéka)
14. Szepesi Bözsike IV. el. o. tan. könyvet. (Csillag Arthur, Piac u. 30. szám alatti könyvkereskedő ajándéka)
15. Pájer Gizella és Magda könyvet. (Csillag Arthur könyvkereskedő ajándéka)

A jutalmak átvehetők a „Debrezen” kiadóhivatásban a pénztárnál.

NYOMTA ÉS A KLISEKET KESZITETTE A TISZANTULI KÖNYV- ÉS LAPKIADÓ R. T. DEBRECEN.

JÓZSEF KIR. HERCEG UCCÁ 1.

A DEBRECZENI VASÁRNAPI MELLÉKLETE

BÉRMÁLÁS MEZOKÖVESDÉN.

A templom előtt végzi a püspök a bérmálást.

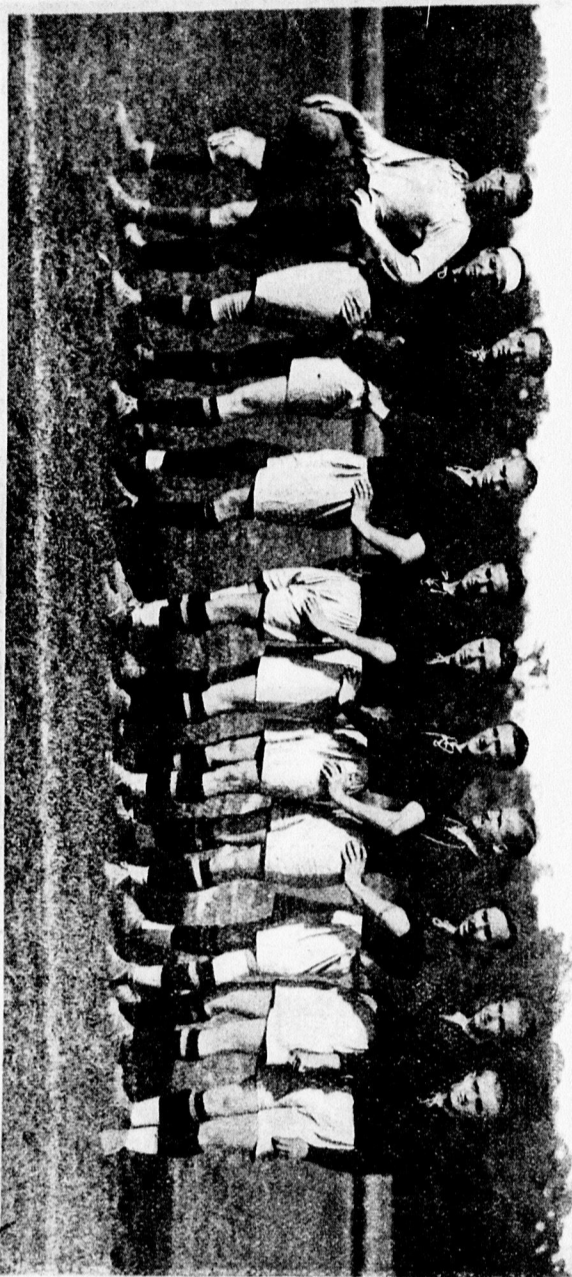
A bérmálандók.

Hazafelé a templomból. (A „Debrezen” eredeti felvétele.)

Egy kis tere-ferc.

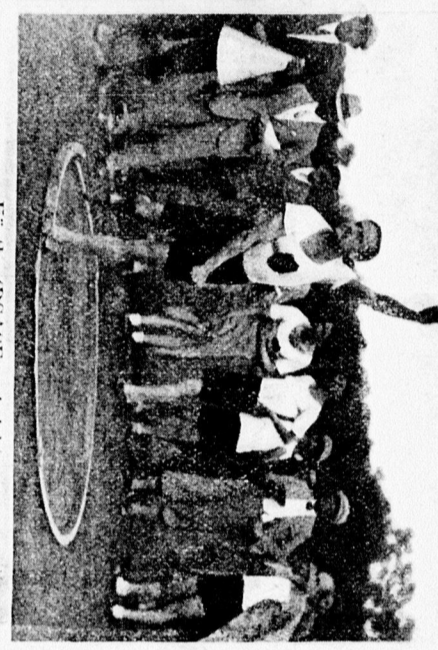
A gazdász halinokaszkok.

A DGASE egyesítés futballcsapata.

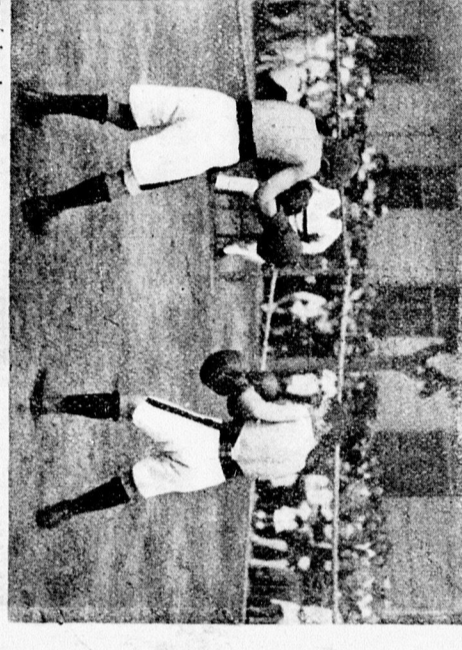
100 m-es futás finisze.

Karibis (DGASE) asztalitenisz.

A karibis gimnáziumban.

az ő gyermekes komlyságával vászolt:

— Drága anyuskám, hiszen Em-mi néni mondta, hogy cukrot vegyél a éyerekeknek és én azt gondoltam, hogy majd megveszem helyetted. Boocsáss meg, hogy mind megettem.

Szegény anyuka bizony azt sem tudta, hogy sirjon-e vagy nevesen, mert természetesen az 5 pengőből visszajáró pénzt is elvesztette Laciéka. Később ugyan bevallotta, hogy ő bizony hallotta koppanni a földön, de mire le hajolt volna érte, a pénz elgurult s nem találta sehol.

A dolgot persze az egész óvoda megtudta és szegény Laciéka most már az esővíz sem mossa le a cukros Laci nevet.

Kedves kis Pajfikám, ez a kis mese arra tanít benéteket, hogy ne legyetek torkosak, mert különben úgy jartok, mint a mi kis Laci barátunk.

Az árva

— Verses regény. —

Irtja: Kiss István.

V. fejezet.

Mese végétől Laciéka felállt: „Közönnöm, tündérekem, azt a nagy jósságot, Amit palotádban én tetőled nyertem, Nem is felejtsem el Soha életemben.”

A jó tündér meztelen S szeme könnybe lábadt, Már elmégy, Laciéka! Nem vagy most már farradt? Kis árva gyermekem, Mondjad, hova mennél? Künn a havas utcán

Hidegen fú a szél, Miért dideregnél Sítét utcák során, Mikor más már alszik Puhá kis vankosán.

Ne menjél sehová, Maradj itten nálam, Arva éleltre Már én hadd vigyázzam.”

Laciéka hirtelen Azt hitte, nem jól hall, „Hát itt maradhatok örökre magával?”

„Maradj kiesi árvám, Vigyázzok én térad, Szép játékatonát, Laci ott is maradt.

Ha nem maradt volna, Akkor az én mesém Tovább tartott volna.

Gyermekek I

Lakner bácsi gyermekszínhaza júniusban Debrécenben vendégszerepel. Jövő vasárnap közlöm a részletes műsort. Pali bácsi.

JANOSI, A KERTESZ.

Heveredjünk le, gyerekek, ide erre a jó füves helyre. Vigyázzatok, ott a díófa tövében sok hangya van, oda ne üljétek, mert rátok mászik és összemarja a teste tetejét, ha pedig valamelyikőtöknek fülébe talál mászni egy, hát az meg meg is sikethet tőle.

Ejnye, ejnye Laci, miért nem vigyazol. Látnod eltapostad ott az a szép kis virágot. Nézd csak egy kis méhecske éppen benne volt a kelyhébe, azt is megölted. Látnod látnod milyen vigyázatlan vagy. Pedig tudom jól, hogy szeretted a mézeskenyert.

Ha tudnád, hogy milyen hasznos kis állat a méh, ha tudnád, hogy hany embernek szereztek már vagyont a méhecskék, hát jobban vigyáznál rá.

Figyeljétek ide, elmondom, hogy lett gazdag ember a Szeder Jancsiból:

Ugy történt, hogy mikor Jancsi elvégezte az elemi iskolát, megkerdezte tőle a tanító úr: „Na, Jancsi fiám, most már valamilyen mesterséget kell tanulnod. Hát milyen mesterséget szeretnél lenni?”

„Tanítóba? kérem, kertész szeretnék lenni.” — szolt Jancsi.

— Nagyon szép mesterség, de miért éppen ezt választod? — Edesanyám azt mondta, csak úgy győgyül meg, ha sok mézet eszik és ha mindig friss levegőn van fák és virágok között. Most nem telik mézre, mert nagyon szegények vagyunk, de ha én kertész leszek szép nagy virágos kertem. A virágra odajön ezer, meg ezer méh, lesz méz elég, ehetik edes anyám, amennyit akart, aztán tudom, hogy meggyógyul — szolt Jancsi és becsületese tisztá szemében könny csillogott.

A tanítóbaasi meghatotta Jancsi jószíve és az a nagy szeretet, amellyel szülei iránt viseltetett.

Volt egy ismerős kertésze s ahhoz beszegezdette Jancsit kertész-inasnak. Azt sem tudta Jancsi hova legyen örömeben. Szorgalmasan dolgozott, kora reggeltől késő estig.

Harom évi inaskodás után aztán így szolt az öreg kertész Janchoz: — Na edes fiám, most már segéd lett belőled, mehetsz oda, ahova akarsz, szabad vagy. Én azonban nem engedlek el. Nagyon becsületesen szolgálhál, azt gondoltam, hogy én ugyanis öreg vagyok, már nem bírom a munkát, hát rád bízom a kertet, műveld te magad. —

Hozd ide edesanyádat is, ezeketek így magatokat, mintha tiétek volna a kert. Ha meghalok, úgy is a tied lesz itt minden.

Jancsival forogni kezdett a világ a nagy örömtől. Hát mégis beteljesedett, amit anyyira óhajtott? Mégis csak meg fog győzni az edesanyja.

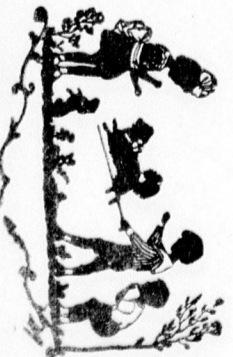
Rohant hazra, mint a szélvész. — Sirva ölelte meg edesanyját, az meg el nem tudta képzelni, hogy mi a baja Jancsinak, csak ment arra, amerre vitte magával. Mikor aztán a virágos kerthez értek, így szolt Jancsi:

— Edes jó anyám, ez mind a miénk. Nézd, ott vannak a méhkapitárak, van bennük méz bőven. Nézd ott azt a kis lúgast, az lesz a te pihenőhelyed.

Alig múlt el egy esztendő, piros-pozsgás, egészséges asszony lett a Jancsi edesanyja. Boldogan éltek mind a hárman, az öreg kertész úgy dedelgette Jancsit, mintha az apja lett volna. És ezt mind a virágok, a méheknek és a Jancsi szorgalmának és szeretetének köszönhetők.

Tanultak gyerekek a Jancsi esetéből, legyetek jószívek, szorgalmasak, szerosótek edesanyjait.

(F. P.)

GYERMEKEK

DEBRECENJE

Szerkesztő:
PALI BÁCSLI

VIRRAD!...

Szittyva mezőkön
Bérci tétőkön
Fellöbög újra a hajnali fény,
Büszke harangok,
Távolai hangok,
Zsongának át a honfi szavén.

Bár letűnve
Sényved a porba
Egykor erős-karú, drága hazánk,
Oszlik a rabadság,
Kél a szabadság,
S árva szívünkbe kigyullad a láng.

Jönnek a bátrak,
Harcba vidámak,
Jönnek a büszke magyar seregek,
Szent lobogóval,
Vig zeneszóval,
S fényre derülnek a könnyes egék.

Él a nagy Isten,
S van, ki segítsen,
És noha vesztve a nagy viadal,
Én hiszem, érzem
S újra remélem,
Hogy honomé az igaz diadal.

S fényvel öveze
Él a nagy eszme:
Sújtsa le bár e hazát a zavar,
Szittyva mezőkön,
Bérci tétőkön
Mégis örökre megél a magyar!...

Pali bácsi.

Cukros Laci tévedése.

Írta: Péter Mária.

Kedves kis Pajitkám, figyeljtek jól ide, mert én most egy kis fincskáról mesélek nektek. Ez a kis fiú, akit Laciának hívtak, nagyon takaros és esztelen gyermek volt. Szülei ezért elhatározták, hogy óvodába küldik. Addig is otthon nem rosszalkodik és ki- sebb testvéreit nem bosszantja.

A kis Lació nagyon kedvelte az óvodánéni és kis pajtásait. Szorosan ellátogatott az óvodába és nem mult el nap, hogy ott ne lett volna. A nagynéni, kit Emmi néni-nek hívtak, elhatározta, hogy ezt a nagy szorgalmat megjutalmazza. De mivel kíváncsi volt Lacióka vágyaira, előbb egy szép napon így szólt hozzá:

— Mondd csak, kedves kis fiam mit szeretnél te, ha hozna Emmi néni neked a nagyvásár-ból?

A kisfiúnak e szóra föléssillant a szeme és örömtől sugárzó arcával nézett nagynénjére.

— Egy nagy biciklit, édes Emmi néni. Egy olyan nagyot, melyre én is rá tudok ülni. — felelte a kis gyermek és kedveskedve bujt nagynénje mellé, kicsi kacsóival átfonva annak nyakát.

Szegény nagynéni hallva ezt a nagy kívánságát, maga is elszomorodott egy kicsit, azért, hogy Lacióka nagy igényeinek nem tud eleget tenni. De később meggyászalódott, mivel a közbejött tett ki a nagyvásárba. Egyébként is Lacióka szülei nagyon szegény emberek voltak, így tehát azt gondolta, hogy sokkal jobbat tesz, ha ad testvérének 5 pengő aján- dékképpen.

Elhatározását tett követte. Másnap valóban elvitte a pénzt s hogy testvére fordítsa saját belátása szerint arra, amire szüksége van, esetleg vegyen cukrot a gyerekek kávéjába.

A kis Lacióka is hallotta a beszé- det, nagy örömmel felvette az asz- talra elhelyezett pénzdarabot s il- ledelmesen köszönte, elindult az óvoda felé anélkül, hogy tettét

bácsi észrevette volna. A boltos bácsi nem mészé lakott, így te- hát a kis Lació hamarosan betért oda egy felkilo cukorért. Meg kell jegyezni, hogy Lacióka na- gyon ügyes kis fiú volt, ennélfog- va édesanyja már sok mindenért elküldte a boltba. Így természet- sen a boltos bácsi most sem volt meglepődve, hanem nyugodtan át- adta a felkilo kockacukrot és az 5 pengőből visszajáró pénzt, nem is sejtve, hogy a kisfiú savanyu cukrot gondolt.

Nagy volt ám Lacióka meglepe- tése, amikor kibontva a csomagot, kockacukrot látott. De mit volt, mit tenni, már vissza nem akarta vinni a csomagot, így tehát nagy- banátában hozzáfogott annak elfo- gyasztásához. Ez nem is nagy megerőltetésbe került neki, úgy- hogy mire az óvodába ért, fele- cukornak már a nyakára hagott. Az óvodában sapkájába rejtette a cukrot, hogy a nénike meg ne lássa. De miudhiába, mert bizony az óvónéni éles figyelmét nem ke- rülte el a kis majszoló gyerek és megkérdezte tőle:

— Mondd csak, kis fiam, honnét vetted azt a sok cukrot?

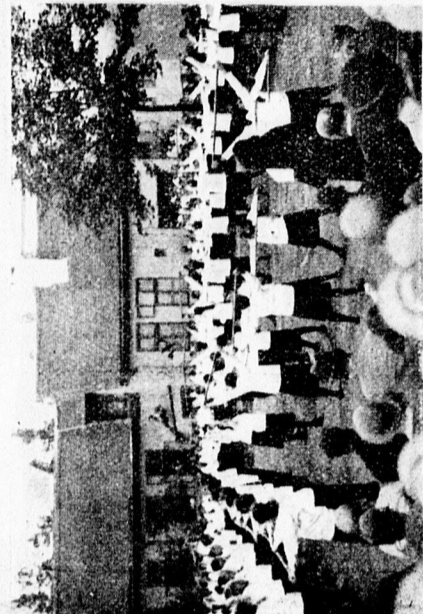
— A boltból — felelte Lacióka és ebben igazsága is volt.

Az óvónéni arra gondolt, hogy majd érdeklődik a cukor száma- zása iránt s nem faggatta őt to- vább.

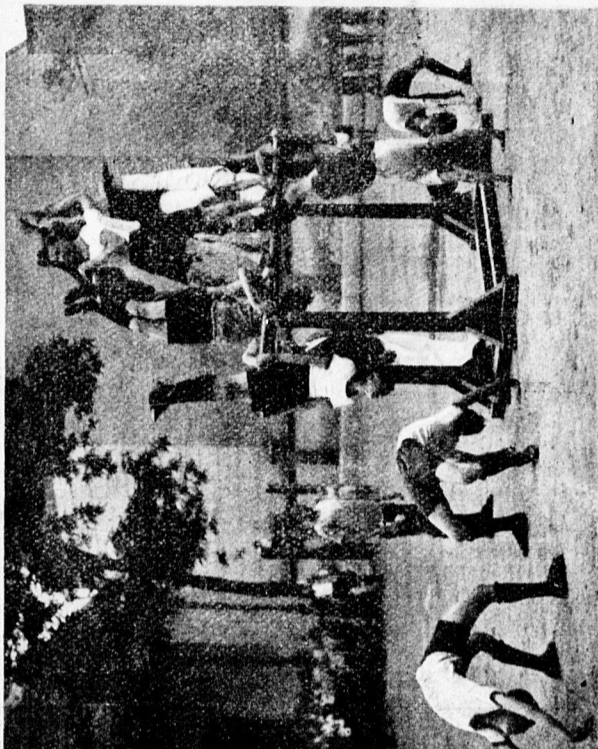
Lassan-lassan eltelt a délután és a mi kis hősünk indult haza- felé. A cukorevést természetesen nem hagyta abba. Mire aztán ha- za ért, már csak egy néhány szem mutatta, hogy mi volt a csomag tartalma.

Lacióka édesanyjának nagyon sok dolga lévén, igen el volt fog- lalva. Nem jutott eszébe a pénz és így nem is kereste. Csak amikor hazajött a Lació és nagy boldo- gan átadta a megmaradt pár szem cukrot, akkor jutott eszébe, hogy a pénz bizony ő el sem tette és vajon hol is lehet. Faggatóra fog- ta Laciót s ekkor tudta meg a forrtenteket. És mikor megkérdez- te, hogyan mert ilyen tenni, a fiú

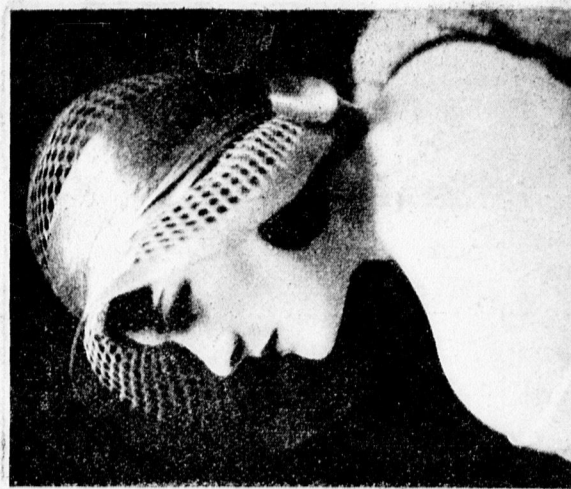
TORNÁI ÜZSGÁK DEBRECENBEN.

A Svétsis-intézetben.

A forestiskolában.

Ditrói Ica a legújabb ANNY-kalappal. (Fantasie-modell)

SZEM
DEB
YEL
88.

16

H

B
frón
gyo
Pün
II. 7
Szo
tük
min
Mir
kett
tett

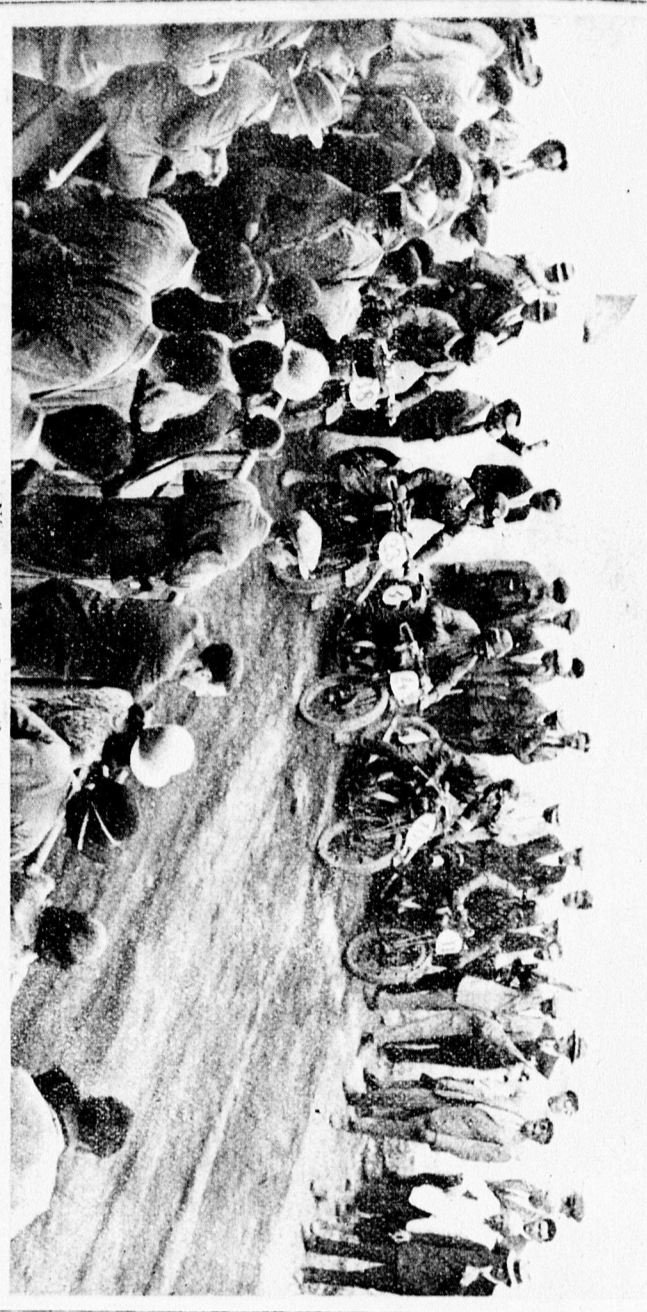
A
to
tá
fo
h
k
m

E
nap
tén
ült
Jor
nev
vez
eset
ráli
Vir
ülé
A
alk
kul
ter
vas

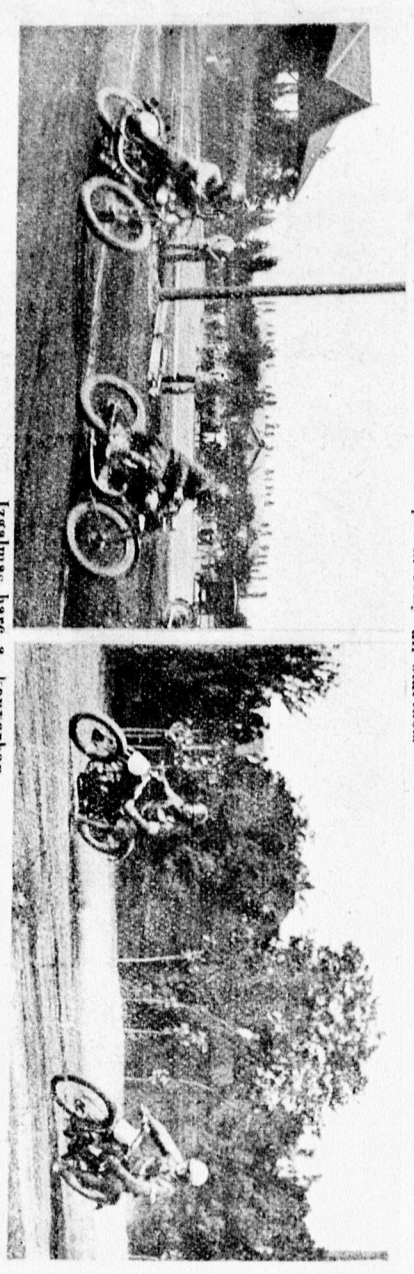
Gy
Gu
h
de
kir
ber
den
vaz

4
H
az
Öc
érk
kö
jal
pel
vel
H.
na
me
a
tal
ni
uo

A TTAJ MOTORKEREKPAR VERSENYE

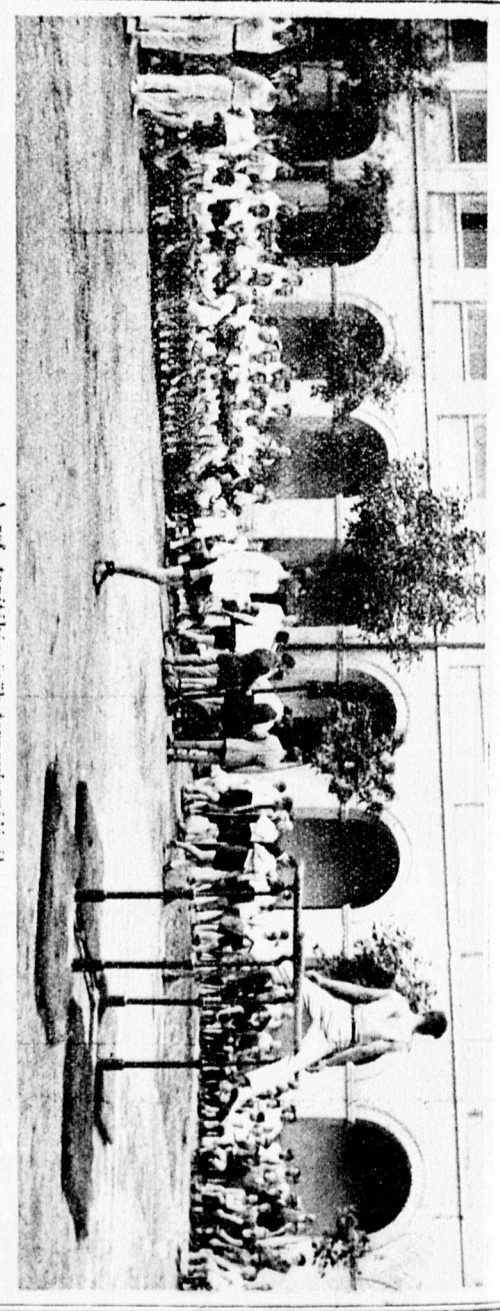
Népes mezőny áll a starthoz

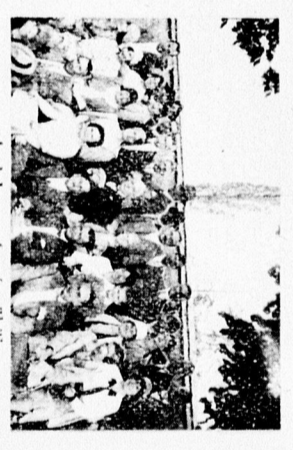
Izraelius harré a kanyarban.

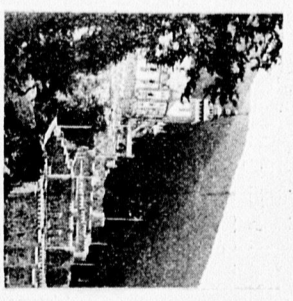
A célnál

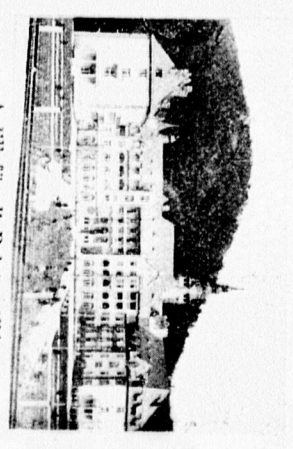
A ref. tanfőkezesek tornavettségajáról

A debreceni metrókál
kifordulásán Illiáfréde.

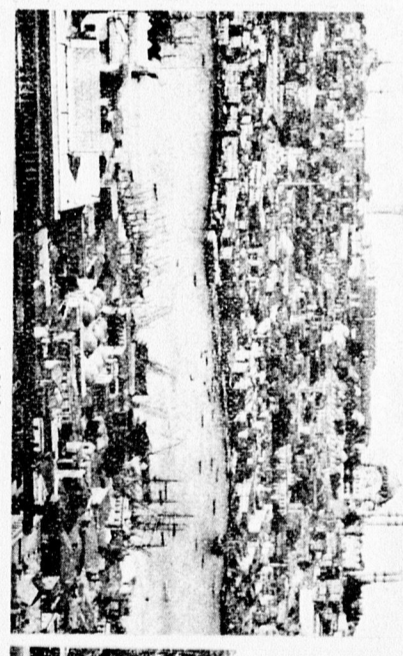

A Palotaszálló és környéke.

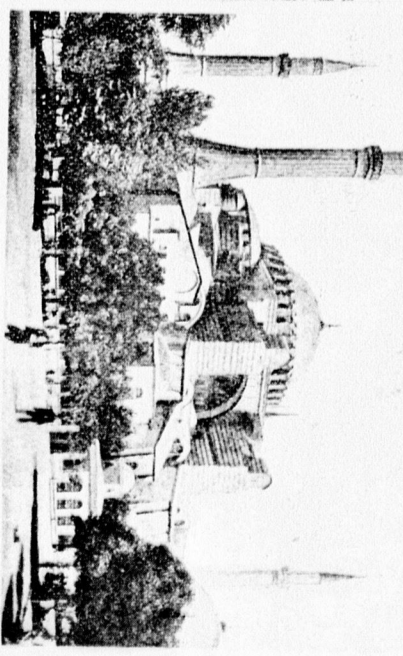

A Hírtérrel Palotaszálló

„Jerténi helyanyok anyokakban” című cikkünkhez.

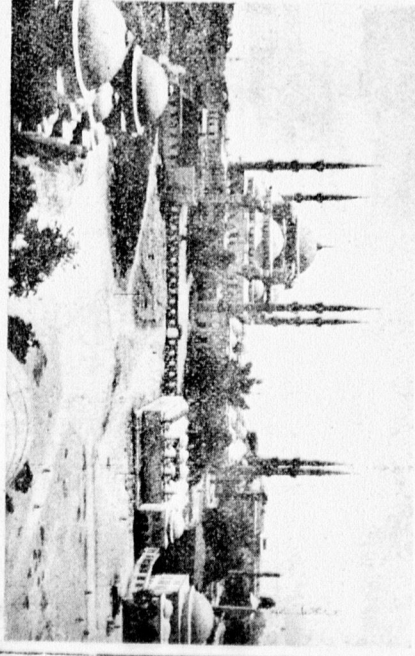
Konstantinápoly látképe.

Az Ala Sophia látképe.

Reszlet a Hospitálból.

A Sultán Ahmet moszete.